ON4CRD

Sējums 01

Laipni lūgti klubā — Pasaule un tēli

Radio Club Durnal ON4CRD

https://on4crd.be

Juridiskie paziņojumi

Sējums 01 · Laipni lūgti klubā — Pasaule un tēli

Vietnes izdevējs : Radio Club Durnal ON4CRD

Publikāciju vadītājs : Radio Club Durnal ON4CRD komiteja

https://on4crd.be

Juridiskie paziņojumi

Intelektuālais īpašums

Vietnē publicētie teksti, attēli, dokumenti, logotipi un materiāli paliek to attiecīgo autoru vai kluba īpašumā. Jebkurai reproducēšanai vai atkārtotai izmantošanai ir jāievēro avots, piemērojamās tiesības un jebkura autora atļauja.

Atbildība

Klubs strādā, lai publicētu noderīgu un pārbaudītu informāciju, bet negarantē kļūdu, izlaidumu vai pārtraukumu neesamību. Tehniskā vai reglamentējošā informācija ir jāsalīdzina ar oficiāliem avotiem, ja tā pamato lēmumu.

Ilustrācijas veidotas ar mākslīgā intelekta palīdzību.

Durvis uz ēteru

Krēslo, kad jaunietis (Lucas) pamana telpā gaismu.

Aiz loga uz galda gaida ierīces.

Balss pārtrauc mieru, tad dod vietu šņākoņai.

Viņš ar skatienu meklē cilvēku, kurš tikko runāja.

Tomēr istaba šķiet pārāk maza šai tālajai balsij.

Viņa ziņkāre tikko atrada durvis, ko atvērt.

Pirmais sveiciens

Vīrs ar sirmiem matiem (Henri) paceļ acis no piezīmju grāmatas.

Kad viņš smaida, brilles mazliet noslīd.

Viņš sagaida apmeklētāju, nepārtraucot uztverto balsi.

Ar žestu piedāvā vietu pie galda.

Jaunietis apsēžas, gribēdams gan runāt, gan klausīties.

Pirmā tikšanās ir smaids un piebīdīts krēsls.

Pasaule uz galda

Jaunietis atklāj austiņas, piezīmju grāmatu un izgaismotās skalas.

Katrs priekšmets it kā sola citu stāstu.

Viņš pieiet radio, neskarot vadības pogas.

Mentors parāda tuvumā noliktās austiņas.

Mikrofons tikmēr mierīgi paliek uz statīva.

Lai sāktu šo piedzīvojumu, pietiek ieklausīties.

Kāds, kaut kur

Austiņās starp šņākoņu parādās balss.

Jaunietis klausās cilvēku, kuru neredz.

Viņš iztēlojas citu galdu, citu logu, citu apvārsni.

Balss apklust, un cita atbild.

Arī klusums starp tām pieder pie atklājuma.

Radio nestāsta pats: cilvēki sarunājas.

Tik daudz jautājumu

Kā šīs balsis atrod ceļu uz austiņām?

Vai var dzirdēt kādu, nezinot, kur viņš ir?

Kāpēc daži vārdi šķiet tik trausli?

Jaunietis tur roku paceltu, baidīdamies jautāt pārāk daudz.

Mentors saudzīgi aizver piezīmju grāmatu, lai atbildētu.

Šeit jautājums var kļūt par atklājuma sākumu.

Vēl viens smaids klubā

Pie galda pienāk vēl viens pastāvīgs apmeklētājs (Simon) ar austiņām rokā.

Brūni mati un tumša bārda ietver platu smaidu.

Zaļais džemperis ar kapuci viņu atšķir no mentora.

Viņš atceras prieku atklāt nepazīstamu balsi.

Jaunietis viņā atpazīst to pašu priecīgo nepacietību.

Ap galdu satiekas dažādi veidi, kā mīlēt radio.

Klausīties kopā

Jaunietis atkal uzliek austiņas un meklē atpazīstamu detaļu.

Mentors gaida, neteikdams atbildi priekšā.

Otrs pieaugušais tikai norāda uz brīvo vietu piezīmēs.

Jaunietis tur zīmē kustību, ko, viņaprāt, dzirdējis.

Viņš šaubās, sāk vēlreiz un salīdzina ar nākamo klausīšanos.

Mazs zīmējums palīdz sarunai virzīties uz priekšu.

Vieta nezināmajam

Zīmējums nav gluži tāds, kā jaunietis cerēja.

Viņš jau gribētu saprast katru uztvērēja skaņu.

Mentors rāda vēl tukšu lapu savā piezīmju grāmatā.

Vīrs zaļajā džemperī ar kapuci draudzīgi parausta plecus.

Arī viņi sastopas ar lietām, ko vēl nesaprot.

Tāpēc jaunietis atstāj vietu nākamajiem jautājumiem.

Pa neredzamu pavedienu

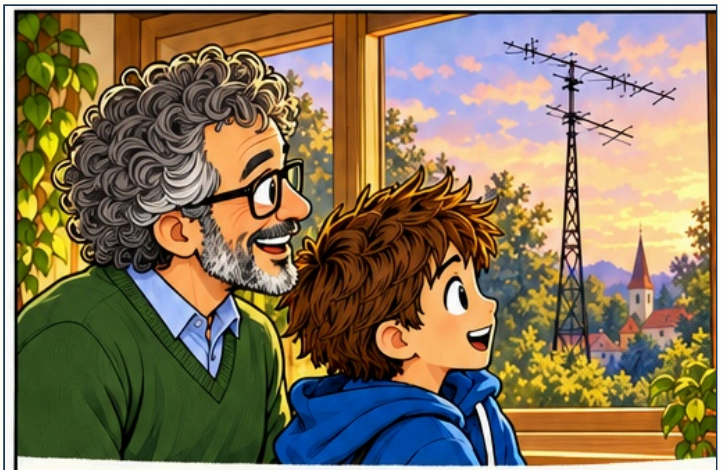
Mentors uz lapas zīmē antenu, radio un austiņas.

Jaunietis saista attēlus ar priekšmetiem istabā.

Viņš atrod austiņas un atpazīst uztvērēju sev priekšā.

Antena saskatāma tālāk aiz loga.

Pirksts seko zīmējumam, neko neizjaucot.

Priekšmeti sāk veidot saprotamu stāstu.

Detaļa, kas nepadodas

Atskan jauna skaņa, pārāk īsa, lai to atpazītu.

Jaunietis uzreiz paskatās uz abiem pieaugušajiem.

Šoreiz mentors jautā, ko viņš tiešām novērojis.

Viņš apraksta skaņas sākumu un vietu, kur apjucis.

Bārdainais vīrs iesaka paturēt novērojumu, neizdomājot turpinājumu.

Nav jāzina viss, lai sāktu meklēt.

Mazs atklājums

Tā pati detaļa pēc brīža atgriežas austiņās.

Jaunietis iztaisnojas: viņš atpazīst pierakstīto.

Viņš salīdzina abas klausīšanās ar savu zīmējumu.

Mentors atklājumu sagaida ar vienkāršu galvas mājienu.

Otrs pieaugušais smaida līdzi, nepārvēršot to sacensībā.

Tas ir mazs orientieris, bet jaunietis to atrada pats.

Iepazīsimies pirms turpinājuma

Vakars rit, bet jaunietis vairs negrib uzreiz doties prom.

Viņš vēlas saprast, kas abiem pieaugušajiem dod tik daudz pacietības.

Savukārt mentors pamana, cik spožas ir viņa acis.

Vīrs zaļajā džemperī ar kapuci iesaka nolikt austiņas un aprunāties.

Radio var mazliet pagaidīt.

Pirms sekot viņu piedzīvojumam, iepazīsim viņus.

Lucas — Skatiens, kas meklē

Jaunieša ziņkāre redzama vēl pirms pirmā jautājuma.

Lielās acis seko katrai pārmaiņai istabā.

Brūna šķipsna it kā vienmēr izsprūk no frizūras.

Kad kaut kas interesē, viņš nedaudz noliec galvu.

Viņš var ilgi uzmanīgi vērot sīku detaļu.

Aiz aizrautības galvenokārt slēpjas vēlme saprast.

Kas viņu vilina

Viņam patīk doma, ka balss var nākt no cita apvāršņa.

Viņš grib saistīt priekšmetus ar dzirdēto.

Karte rosina iztēloties ceļus.

Piezīmju grāmata glabā atklājumus pa rokai.

Viņš cer kādreiz prast vairāk, apgūstot katru soli.

Pagaidām šo vēlmi baro klausīšanās.

Ko ne vienmēr uzdrošinās teikt

Jaunietis reizēm baidās uzdot pārāk vienkāršu jautājumu.

Pie daudzajām pogām viņš domā, ar ko sākt.

Viņš gribētu uzreiz tikt galā, lai justos iederīgs.

Tad pietiek ar šaubām, lai nolaistu acis.

Mentors dod laiku atrast vārdus.

Kad jautājums beidzot izskan, istaba jau šķiet mazāk biedējoša.

Arī rokas stāsta

Stāstot par atklājumu, rokas pavada vārdus.

Klausoties tās norimst un ļauj koncentrēt uzmanību.

Viņš paceļ pirkstu, kad atceras jautājumu.

Zīmulis reizēm meklē zīmējumu pirms teikuma.

Ja nezina, ko darīt, viņš tagad labāk parāda šaubas.

Mazie žesti kļūst par vēl vienu sarunas veidu.

Visas viņa sejas

Izbrīns plaši atver acis.

Koncentrēšanās mazliet satuvina uzacis.

Šaubas liek sakniebt lūpas.

Vilšanās uz brīdi noliec plecus.

Tad jauna doma atkal iededz smaidu.

Vislabāk viņam patīk prieks par kaut ko saprastu.

Zilais un piezīmes

Zilais džemperis ar kapuci pavada pirmos atklājumus.

Gaišās aukliņas šūpojas, kad viņš pieliecas galdam.

Austiņas iezīmē brīžus, kas veltīti klausīšanai.

Piezīmju grāmata glabā jautājumus tāpat kā atbildes.

Zīmulim nav viss jāpadara nevainojams, lai tas būtu noderīgs.

Pazīstamie priekšmeti palīdz justies gatavam mācīties.

Tā pati ziņkāre visur

No priekšpuses viņš meklē sarunbiedra skatienu.

No sāniem viņš ieklausās tajā, kas interesē.

No mugurpuses viņu pie loga pazīst pēc zilās kapuces.

Sēdus viņš tuvojas piezīmēm, lai sekotu skaidrojumam.

Stāvus mazliet atkāpjas, lai redzētu kopainu.

Vieta mainās, vēlme saprast paliek tā pati.

Enerģija, kas jāvirza

Doma reizēm liek steigties ātrāk par novērojumiem.

Roka sniedzas uz priekšu, tad viņš atceras vispirms jautāt.

Savu sparu pārvērš precīzā jautājumā.

Mentors palīdz izvēlēties vienu vērojamu lietu.

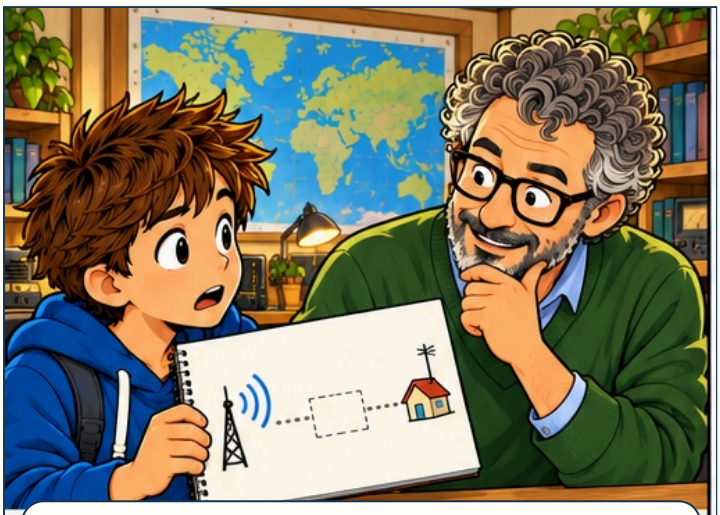

Jaunietis atklāj, ka pauze var dot skaidrību.

Aizrautība paliek spēks, ja tai dod virzienu.

Uzdrošināties teikt: nesaprotu

Jaunietis beidzot parāda zīmējumu, ko nespēja pabeigt.

Viņš paskaidro, kur doma apstājās.

Mentors nepabeidz zīmējumu viņa vietā.

Labs jautājums ļauj meklēt citādi.

Otrs pieaugušais uzklausa nākamo priekšlikumu.

Jaunietis atklāj, ka arī viņš var dot savu ieguldījumu meklējumos.

Henri — Mentors zaļajā puloverā

Sirmie mati, brilles un zaļais pulovers ļauj atpazīt mentoru.

Smaids bieži ir pirms skaidrojuma.

Viņš vispirms skatās uz cilvēku, pēc tam uz tehniku.

Kad atskan jautājums, viņš patiešām pagriež krēslu pret jautātāju.

Viņam patīk redzēt, kā jaunieša acīs rodas doma.

Viņa loma ir pavadīt meklējumus, nevis visu izlemt jaunieša vietā.

Pacietības žesti

Mentors noliek zīmuli, lai uzklausītu līdz galam.

Viņš neaizpilda katru klusumu ar skaidrojumu.

Galvas mājiens mudina jaunieti turpināt.

Atvērta plauksta aicina vērot, nevis steigties.

Viņš prot piedāvāt pauzi, kad uzmanība nogurst.

Viņa pacietība atstāj vietu tam, kurš mācās.

Ko viņam patīk nodot tālāk

Viņam patīk jautājumi, kas liek skatīties citādi.

Viņš labāk izvēlas saprastu zīmējumu nekā garu, tikai atkārtotu frāzi.

Viņš novērtē sistemātiskas pārbaudes.

Visvairāk viņam patīk dzirdēt jaunieti skaidrojam saviem vārdiem.

Atbilde var pagaidīt, ja vēl jāvēro.

Viņam mācīšana sākas ar meklējumu padarīšanu pieejamu.

Viņš turpina mācīties

Mentors neapgalvo, ka zina katru atbildi.

Neskaidrai detaļai viņš atvēl laiku pārbaudei.

Viņš atver dokumentu, nevis paļaujas tikai uz atmiņu.

Jaunietis redz, ka jautājumi ir iespējami arī ar pieredzi.

Viņi kopā salīdzina novēroto.

Uzticība aug arī tad, kad atzīstam robežu.

Mentora izteiksmes

Viņa sirsnība sasilda pirmo sveicienu.

Koncentrējoties viņš tuvina piezīmes brillēm.

Izbrīns redzams paceltajās uzacīs.

Šaubas piešķir domīgu izskatu.

Skaidra doma atnes klusu smaidu.

Jaunieša panākums dod mierīgu prieku.

Mentora piezīmju grāmata

Piezīmēs mentors glabā domas, kas prasījušas laiku.

Daži zīmējumi ir vienkārši, citi vēl jāpabeidz.

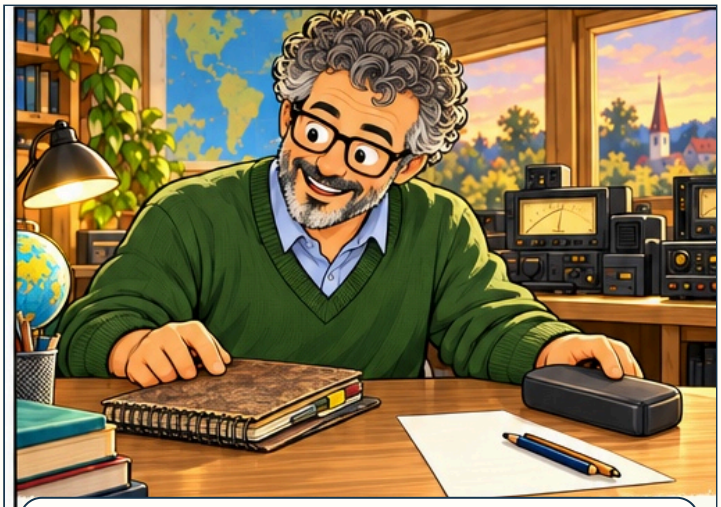
Brilles palīdz sekot detaļām, ko viņš vēlas pārlasīt.

Zaļais pulovers pavada mierīgos brīžus ap galdu.

Viņš labprāt aizdod lapu, bet katram atstāj savu zīmuli.

Priekšmeti palīdz dalīties metodē, nevis iespaidot.

Divu ritmu satikšanās

Jaunietis ierodas ar vairākiem jautājumiem reizē.

Mentors iesaka sākumā izvēlēties vienu.

Viens atnes sparu, otrs palīdz atrast ritmu.

Arī jaunietis var pamanīt mentora nepamanītu detaļu.

Tad mentors lūdz parādīt viņa domu.

Attiecības aug, kad katrs uzklausa otra pienesumu.

Simon — Vīrs zaļajā džemperī ar kapuci

Otrs pieaugušais valkā zaļu džemperi ar kapuci, nevis mentora puloveru.

Brūni mati un īsa tumša bārda veido viņa seju.

Viņš nevalkā brilles, un skatiens ir ļoti izteiksmīgs.

Atklājumus viņš sagaida ar vieglu smaidu.

Kad priekšmets pamodina atmiņu, bieži atnāk kāds stāsts.

Viņa klātbūtne mudina gan stāstīt, gan klausīties.

Tikšanās prieks

Radio viņam patīk arī cilvēki aiz balsīm.

Kartīte atgādina sarunu, ne tikai ierīci.

Viņš priecājas atklāt citu veidu, kā dzīvot to pašu aizrautību.

Stāstot viņš atstāj pauzes jaunieša jautājumiem.

Jaunietis saprot, ka atmiņa var sākties ar uzmanīgu klausīšanos.

Cilvēcīga ziņkāre paliek viņa stāstu sirdī.

Silta enerģija

Viņa aizrautība redzama atvērtajās rokās.

Viņš noliecas piezīmēm, lai sekotu jaunieša idejai.

Smiekli atslābina plecus, ja mēģinājums neko nav devis.

Viņš prot arī paklusēt, lai klausīšanās turpinātos.

Viņš piedāvā un gaida atbildi, nevis aizrauj visus līdzi.

Labais garastāvoklis dod vietu arī citu šaubām.

Viņa paša sejas

Tikšanos klubā pavada plats smaids.

Uzmanīga klausīšanās padara žestus maigākus.

Negaidīta skaņa plaši atver acis.

Šaubas savelk uzacis virs bārdas.

Kopīga doma piešķir draisku izteiksmi.

Cita prieks izraisa tikpat platu smaidu kā paša prieks.

Austiņas un atmiņas

Līdzi nestās austiņas atgādina patiku klausīties.

Zaļais džemperis ar kapuci izskatās ērts un pazīstams.

Viņa rokās kartīte kļūst par stāsta sākumu.

Viņš sargā atmiņas, nepārvēršot tās trofejās.

Aizvērta piezīmju grāmata atgādina arī vēl pārbaudāmo.

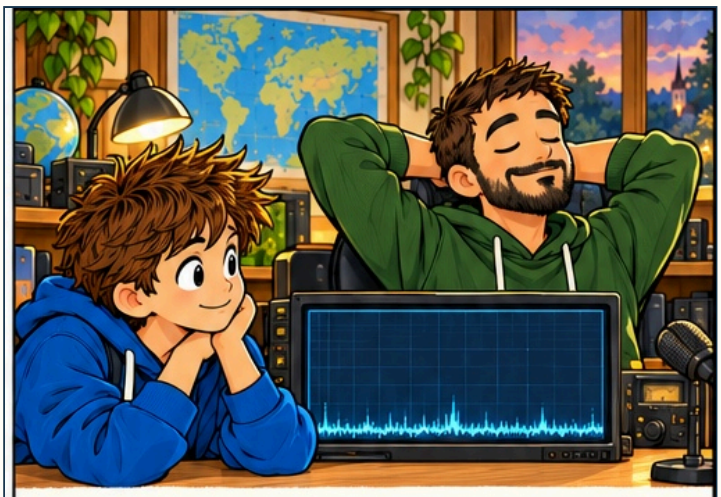

Priekšmeti stāsta par aizrautību, bet neizstāsta visu viņa vietā.

Aizrautība var pagaidīt

Arī vīram zaļajā kapucē patīk, kad doma virzās ātri.

Taču grūta klausīšanās reizēm liek palēnināties.

Viņš salīdzina iespaidus ar to, ko tiešām pierakstījis.

Ja trūkst detaļas, to atstāj atvērtu.

Jaunietis atklāj, ka pacietību vingrina ik mirkli.

Pieredze neatņem mācīšanās prieku.

Trīs vietas ap galdu

Jaunietis (Lucas) atnes jautājumus un vēlmi atklāt.

Mentors zaļajā puloverā (Henri) palīdz meklēt bez steigas.

Vīrs zaļajā džemperī ar kapuci (Simon) dalās tikšanās priekā.

Viņi uz to pašu staciju skatās dažādi.

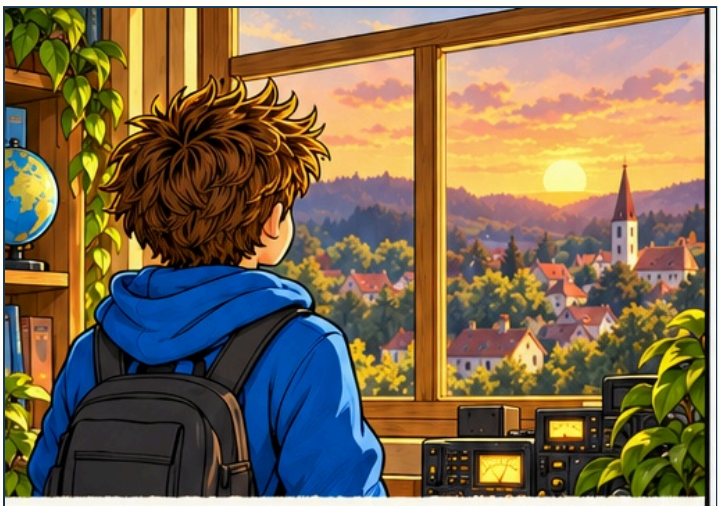

Neviena loma neapraksta visu cilvēku.

Kopā viņi ziņkārei piedāvā vairākus ceļus.

Atpazīstami arī no tālienes

Pie loga zilā kapuce iezīmē jauno vērotāju.

Sirmi mati un brilles pavada mentora zaļo puloveru.

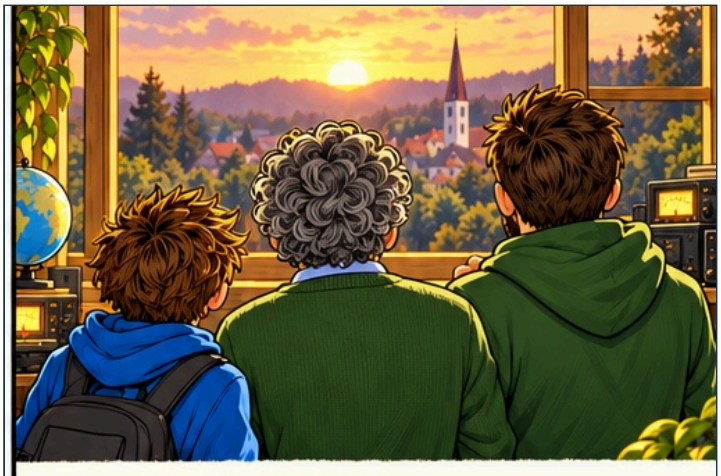
Tumša bārda un zaļa kapuce atšķir otru pieaugušo.

Viņi pārvietojas ap galdu, saglabājot savus ieradumus.

Jaunietis meklē jaunu leņķi, un pieaugušie dod vietu.

Atšķirību dēļ grupu viegli atpazīt.

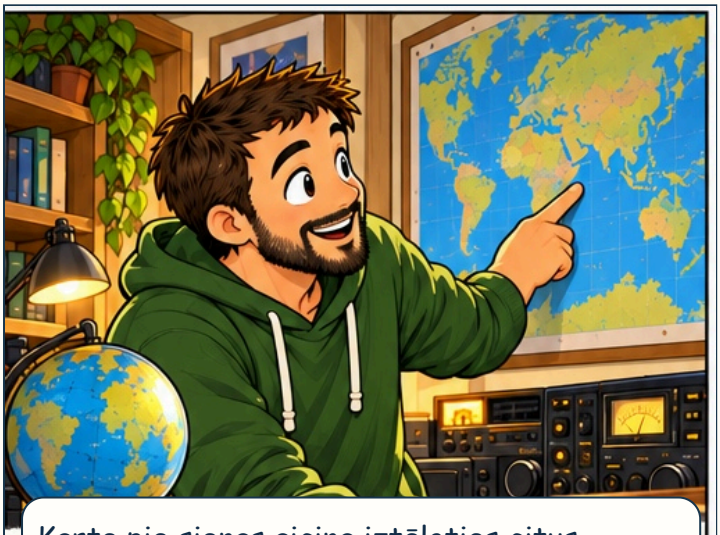
Vieta, kur satikties

Šajā piedzīvojumā telpa piedāvā tikšanās vietu.

Uz galda ir vieta gan piezīmēm, gan uztvērējam.

Karte pie sienas aicina iztēloties citus apvāršņus.

Logs atgādina ārpasauli aiz ierīcēm.

Ar brīvu krēslu pietiek, lai apmeklētājs justos gaidīts.

Vide ir svarīga galvenokārt ar to, ko tajā var dalīt.

Priekšmeti, kas atgriežas

Uztvērējs dod vietu balsīm, ko vēlamies klausīties.

Austiņas ikvienam palīdz uz brīdi koncentrēties.

Piezīmes glabā to, ko patiešām pamanījām.

Attēlotā kartīte atgādina saskarsmes cilvēcīgo seju.

Mikrofons paliek mierā šīs pirmās iepazīšanas laikā.

Priekšmets nelemj par lietojumu: vispirms mācāmies, ko tas prasa.

Kopīga vieta cieņai

Kad uztver balsi, viņi ļauj tai pabeigt.

Kad kāds runā istabā, viņi sniedz to pašu uzmanību.

Var nesaprast uzreiz, neizsmejot otru.

Ideju apspriež ar novērojumiem, nevis plecu raustīšanu.

Jaunietis redz, ka pieklājība darbojas arī tālu no mikrofona.

Cieņa kļūst par vienkāršu kopā būšanas veidu.

Kas vēl jāatklāj

Jaunietim priekšā vēl daudz tukšu lapu.

Mentors zina, ka reizēm būs jāatgriežas pie kādas domas.

Otrs pieaugušais glabā jaunus stāstus nākamajai vizītei.

Katrs kaut ko dod un katram paliek jautājumi.

Piedzīvojums nesola visu izdarīt ar pirmo reizi.

Tas sākas ar vēlmi meklēt kopā.

Atgriezties pie pirmās klausīšanās

Jaunietis uzliek austiņas tur, kur sākās ziņkāre.

Istaba jau šķiet mazliet mazāk sveša.

Viņš pazīst priekšmetus, nedomājot, ka jau prot tos visus lietot.

Mentors apsēžas blakus, gatavs uzklausīt novērojumus.

Bārdainais vīrs viņus sveicina pirms kartīšu nolikšanas.

Veidojas pirmais ieradums: skatīties, klausīties un tad jautāt.

Jautājumu piezīmes

Pirms aiziešanas jaunietis savāc vizītes pēdas.

Viņš glabā atpazīto skaņu, zīmēto ceļu un vēl neskaidrās detaļas.

Viņš nepārvērš pieņēmumus drošās atbildēs.

Mentors jautā, ko viņš gribētu saprast nākamreiz.

Jaunietis tūlīt atrod vairākas idejas.

Vienu izvēlas nākamās lapas augšai.

Vieta, kas gaida

Austiņas atgriežas uz statīva, piezīmes paliek jaunietim.

Viņš pateicas abiem līdzgaitniekiem par kopīgo laiku.

Mentors rāda krēslu, kur atgriezties nākamajā vizītē.

Vīrs zaļajā kapucē atbild ar uzmundrinošu smaidu.

Jaunietis neaiznes īsāku ceļu, bet īstu vēlmi atgriezties.

Telpas gaisma tagad šķiet pazīstams orientieris.

Ziņkāre mājās neiet viena

Mājupceļā jaunietis domā par dzirdēto balsi.

Viņš redz arī smaidu aiz brillēm un smaidu virs bārdas.

Priekšmeti atraduši vietu atmiņā par cilvēkiem.

Mājās viņš atver piezīmes, nemēģinot atkārtot staciju.

Viņš pievieno zīmējumu un atstāj vietu turpinājumam.

Piedzīvojums jau turpinās jautājumos, ko viņš glabā.

Līdz nākamajai vizītei

Kad jaunietis atgriežas, pirmais jautājums ir gatavs.

Mentors sagaida arī tos, kas radīsies pa ceļam.

Viņi atkal ir pie piezīmēm un stacijas, joprojām nesteidzoties.

Jaunietis vēlas mācīties labi izvēlēties un arī saprast ierīces.

Mentors izņem citu piezīmju grāmatu, pilnu mazu orientieru.

Viņi mierīgi atklās garu, kas pavada praksi.

Piedzīvojums var sākties

Lucas noliek savu piezīmju grāmatu blakus mentora grāmatai.

Pirmā vizīte deva sejas, orientierus un jautājumus.

Vēl daudz jāatklāj, pirms gribēt visu darīt.

Aizrautība atradusi vietu un cilvēkus, ar kuriem iet tālāk.

Mentors atver radioamatiera principu piezīmes.

2. sējums sākas te: klausīties, saprast un mācīties izvēlēties.